

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců
Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše v právní věci

žalobkyně: **TÝM PRO FARMACII s. r. o.**, IČ: 292 10 534
sídlem č. p. 289, 684 01 Nížkovice
zastoupena Mgr. Pavlem Barešem, advokátem
sídlem Dřevařská 855/12, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 26. 6. 2024, č. j. 20317/24/5300-21442-
809464,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný neuznal žalobkyni nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (dále „DPH“). Dospěl k závěru o existenci daňového podvodu u obchodních transakcí, jehož účastníkem byla mj. i žalobkyně a které se týkaly poskytování reklamních služeb na závodních vozech. Žalovaný dospěl ke zjištění, že za nestandardních okolností nebyla v rámci identifikovaného obchodního řetězce řádně odvedena chybějící daň a žalobkyně o účasti na podvodu na DPH věděla, nebo minimálně měla vědět. Předmětem sporu je skutečnost, zda byly obchodní transakce v řetězci zasažené daňovým podvodem a zda o tom žalobkyně věděla, či vědět mohla a měla.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobkyně uvedla, že žalovaný pochybil, pokud v rámci odvolacího řízení konstruoval teorii o daňovém podvodu a účasti osob v něm, kterou založil na skutečnostech, jež nebyly a nemohly být žalobkyni známy. Žalovaný postavil žalobkyni do pozice osoby, která jednala neopatrně, nedbalostně a neučinila patřičná opatření k zabránění své účasti na daňovém podvodu. Tento závěr žalovaný nepodložil řádnými skutkovými zjištěními.
3. Žalobkyně nemohla vědět o skutečnostech týkajících se dodavatelů společnosti Crossfit world s. r. o. (IČ: 056 91 362, dále „Crossfit“), společnostech VALEK s. r. o. v likvidaci (IČ: 282 66 005, dále „VALEK“) a COOLGASSI s. r. o. (IČ: 048 60 071, dále „COOLGASSI“) a jejich vazbách na Crossfit, včetně plnění jejich daňových povinností. Žalovaný nesprávně domýšlí rozdělení rolí fyzických osob ve vazbě na společnost Crossfit, a to promítá i do poměrů žalobkyně, resp. ve vztahu k objektivním okolnostem, které jí měly být známy z údajného zapojení těchto osob do společnosti Crossfit. Žalobkyně je navíc seznamována ohledně existence objektivních okolností až v odvolacím řízení.
4. Konkrétně žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že společnost Crossfit byla „schránkovou společností“, již zcela ovládal pan L. B.. Ze svědeckých výpovědí žalovaný nesprávně dovozuje nesprávné role osob spolupracujících se společností Crossfit, potažmo z toho dovozuje neopatrné chování žalobkyně. Žalovaný nesprávně uzavřel, že pan R. S. společnost Crossfit neřídil. Tato společnost přitom v živnostenském rejstříku měla uveden předmět podnikání „*Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona*“, kam obor reklamní činnosti spadá. Žalobkyně tvrdí, že pan R. S. věděl o tom, že společnost Crossfit zajišťuje reklamní činnosti. Pan S. a pan B. měli společný úmysl podnikat. Dále z výpovědi vyplynulo, že pan S. byl obecně obeznámen s reklamní činností, podpis na rámcových smlouvách je jeho, přičemž společnost Crossfit vystavila daňové doklady. Rovněž potvrdil, že prováděl výběry hotovosti z bankovního účtu, zároveň neuváděl, že tak činil na něčí pokyn. Pan S. tedy nebyl „nainstalovanou“ osobou do Crossfitu, naopak řídil činnost stavební a byl obeznámen s další činností s tím, že měl přístup k bankovnímu účtu.
5. Dále žalobkyně nesouhlasí s interpretací výpovědi svědka pana L. B. Žalovaný tvrdil, že jeho plná moc k zastupování Crossfit zanikla jmenováním nové jednatelky. Výmazem jednatele z obchodního rejstříku zákon nespojuje zánik plné moci udělené zmocněnci tímto jednatelem. Pan B. dále potvrdil, že žalobkyni zná a že se reklama fakticky uskutečnila. Dále jednatel žalobkyně neuvedl, jak tvrdí žalovaný, že by pan Š. byl bývalým majitelem servisu nebo že by pan B. ovládal společnost Crossfit. Žalovaný neuvedl jediný důvod, pro který by byly svědecké výpovědi pana B. nevěrohodné. Stejně tak žalovaný ničím neprokázal tvrzení, že „*existovala jakási synergie, neboť reklamu fakturovala společnost Crossfit na základě domluvy*“.

mezi pány Š. a B. – jeden měl přístup do servisu, druhý měl s.r.o. osazenou bílým koněm. Pan B. se také v roce 2019 musel domluvit s panem Š. na tom, že pan Š. „doladí“ kontrakt s odvolatelem v okamžiku, kdy pana P. K. oslovil či přesvědčil ke sponzoringu jeho známý, resp. letitý kamarád jeho ženy, pan T. B., se kterým se pan K. znal a věděl, že i jeho syn jezdí rally závody“. Jediné, v čem je toto tvrzení žalovaného pravdivé, je to, že pana K. (jednatele žalobkyně) oslovil pan B. s nabídkou reklamy na závodních vozech.

6. Primárním cílem žalobkyně bylo zajištění reklamy na závodních automobilech. Skutečnost, že finanční prostředky byly použity na financování závodní činnosti syna pana B., nebyla mezi stranami dojednána a žalobkyně nemohla nijak ovlivnit, jak bude s částkami nakládáno. Postavení pana Š. žalovaný jen předpokládá. Žalobkyni nejsou známy žádné okolnosti týkající se dodavatelsko-odběratelských vztahů mezi Crossfit a společnostmi VALEK a COOLGASSI.
7. Žalobkyně nesouhlasí, že existovaly objektivní okolnosti svědčící o její vědomosti, byť v podobě nedbalostní, stran možné účasti na podvodu na DPH. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí vymezuje objektivní okolnosti, které měly vést žalobkyni k podezření o podvodu na DPH, tyto objektivní okolnosti v mnoha případech zkresluje. Je nutné v obecné rovině zdůraznit, že mezi žalobkyní a společností Crossfit neprobíhaly obchodní transakce za podmínek krajně neobvyklých. Účastníci obchodních transakcí nebyli propojeni hospodářsky či personálně, platby za reklamu byly hrazeny na bankovní účet Crossfit, mezi deklarovaným a faktickým plněním neexistoval nesoulad, žalobkyně byla s realizací reklamy seznámena, místo dodání a předmět plnění nebyly utajeny, žalobkyně si dodavatele ověřila jako spolehlivého plátce DPH, měla znalost o provozování a finanční náročnosti motorsportu a znala osoby jednající jménem Crossfit, proto nepovažovala za nutné mít zajištěnou perfektní smluvní dokumentaci.
8. Žalobkyně se nezavázala ke sponzoringu konkrétních osob, jejím cílem byla propagace. Ohledně navázání spolupráce s Crossfit žalobkyně uvedla, že není pravda, že jednatel žalobkyně jednal s lidmi, kteří neměli nic společného s Crossfit. Za Crossfit byly oprávněny jednat i jiné osoby, což potvrdil pan S. a pan B., který dále udělil plnou moc panu Š. Zárukou nezátíženosti tohoto obchodu jakýmkoliv podvodem na DPH byl pro něj dlouholetý známý T. B., který mu tento kontrakt sjednal a který mu také osobně představil osoby oprávněné za společnost Crossfit v té době jednat. Žalobkyně poukázala na rozporné závěry žalovaného v bodě 94 a 108 napadeného rozhodnutí ohledně oprávnění osoby jednat za Crossfit. Ukázalo se jako pravdivé, že pan B. představil žalobkyni pana Š. a B. jako osoby oprávněné jednat za Crossfit.
9. Žalobkyně neměla jediný důvod uzavřít rámcové smlouvy o reklamě se společností RT servis car s. r. o., neboť ta se zajišťováním reklamy nezabývala a ani mu tuto nabídku neučinila. Není pravda, že žalobkyně musela vědět, že reklamu na vozy nalepí pan B. Podstata plnění zajištění reklamy nespočívá v tom, že někdo nalepí logo na auto, ale v tom, že logo bude vyrobeno a nalepeno po určitou dobu na vozech. Žalobkyni se v roce 2019 a 2021 navýšily tržby v důsledku realizované reklamy. Žalobkyně věděla, že se společnost RT servis car s. r. o. reklamou nezabývá a zajistit ji může Crossfit.
10. O hrozbě krácení daně žalobkyně nevěděla ani vědět nemohla, nevnímala obchod jako rizikový. Plnění byla uskutečněna. Žalobkyně nikdy neuvedla, že ji osoba dodavatele nezajímala, naopak uvedla, že si jeho důvěryhodnost ověřovala a věřila doporučení svého

přítele pana B. Informace o virtuálním sídle má k dispozici pouze žalovaný. Nelze též přičítat žalobkyni nezaložení účetních závěrek do obchodního rejstříku. Žalobkyně nesouhlasí, že rámcové smlouvy jsou pochybné a že byly uzavřeny s neznámým dodavatelem. Z jednání vyplynulo, že si žalobkyně návrh loga vytvořila sama. Smlouvy dostaly požadavku jejich podstatných náležitostí tak, aby na ně bylo pohlíženo jako na smlouvy platné, včetně toho, že je z nich zřejmý projev shodné vůle obou účastníků stran smluvních ujednání.

11. K tvrzení žalovaného, že žalobkyně nepostupovala s vynaložením dostatečných opatření, aby své účasti v podvodu na DPH zabránila, žalobkyně uvádí, že při navázání spolupráce s dodavatelem Crossfit přijala standardní opatření odpovídající dané situaci. Dodavatele reklamy jí doporučil její dlouholetý známý, jemuž věřila. Crossfit nebyla v době navázání spolupráce nespolehlivým plátcem, nedocházelo k podezřele častým změnám v osobách společníků, což si ověřila v obchodním rejstříku i v ARES.
12. Žalobkyně navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňová rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

13. V nyní posuzovaném případě byla existence podvodu na DPH prokázána (body 41 až 74 napadeného rozhodnutí), neboť bylo zjištěno, že došlo k narušení neutrality daně v případě dodavatele žalobkyně Crossfit (a jeho dodavatelů VALEK a COOLGASSI v pozici tzv. missing trader), který jakožto tzv. buffer neuhradil daňovou povinnost k DPH za předmětná zdaňovací období. Byly zjištěny takové nestandardní okolnosti, jež ve svém souhrnu svědčí o tom, že k neodvedení daně nedošlo v důsledku pouhého podnikatelského selhání, ale právě v důsledku podvodného jednání.
14. Žalovaný zjistil takové okolnosti, které prokazují ve svém souhrnu, že žalobkyně věděla nebo vědět mohla o svém zapojení do podvodu na DPH a že nedodržela dostatečnou míru obezřetnosti a nepřijala dostatečná opatření, která po ní mohou být rozumně požadována, aby se účasti na podvodu vyhnula.
15. Žalovaný dále uvedl, že shledá-li odvolací orgán důvody pro modifikaci přezkoumávaného rozhodnutí, nemůže věc vrátit k dalšímu řízení správci daně prvního stupně, ale má povinnost sám konečně rozhodnout.
16. Ke svědeckým výpovědím žalovaný sdělil následující. Žalovaný nikdy nezpochybnil osobu pana S. v pozici jednatele Crossfit, jakož ani nezpochybnil předmět činnosti Crossfit zapsaný v obchodním rejstříku, ani společné podnikání pánů S. a B. Konstatoval však, že pan S. neměl ohledně chodu společnosti či provedení reklamy povědomí. Je přitom nestandardní, že jednatel neví informace o chodu společnosti. Ohledně trvání plné moci udělené panu B. paní H. dává žalovaný žalobkyni za pravdu. Nicméně nic podstatného a nového stran jednání pana B. za společnost Crossfit žalobkyně neuvádí. Žalovaný setrvává na svém názoru uvedeném zejména v bodě 71 napadeného rozhodnutí, že pan B. spolu s panem Š. stáli za reklamním plněním společnosti Crossfit pro žalobkyni. Podstatné je, že se pan B. znal velmi dobře s panem Š., kterého pan B. označil za velmi dobrého kamaráda.
17. Objektivní okolnosti samy o sobě jednotlivě nesvědčí o nezákonném jednání žalobkyně, ve svém souhrnu však tvoří ucelený soubor vzájemně se doplňujících skutečností, které ve svém

celku prokazují, že žalobkyně vědět mohla a měla, že přijímá plnění zasažené podvodem na DPH. Jednatel žalobkyně jednal s lidmi, kteří neměli nic společného se společností Crossfit. Na této skutečnosti nemění nic fakt, že se *ex post* ukázalo, že pan Š. byl k jednání ústně pověřen panem B., který byl ústně pověřen panem S. (jednatelem Crossfit). Jednatel žalobkyně tak uzavřel kontrakt v hodnotě 4,4 mil. Kč, aniž by jakkoliv ověřoval totožnost jednajících osob, přičemž jej nevyvíňuje ani známost s panem B.

18. Stran sponzoringu formou reklamy od Crossfit žalovaný uvedl, že žalobkyně tvrdí, že chtěla podpořit syna pana B. v motosportu. Přitom nejednala přímo se společností RT servis car s. r. o., jejímž majitelem je pan B., ale akceptovala vložení společnosti Crossfit. Okolnosti, jako jsou fiktivní sídlo a nezveřejňování účetních závěrek, jsou způsobilé vzbudit pochybnosti, že se jedná o subjekt existující toliko formálně. Rámcové smlouvy, které jsou podkladem pro uskutečnění plnění, jsou vágní a pochybné. Je v nich zakotven závazek propagovat název a logo žalobkyně na 40 akcích, což nebylo dodrženo. Žalobkyně navíc tvrdí, že smlouvu podepsala a dále nezkontrolovala. Při ceně 4,4 mil. Kč + DPH je takový přístup žalobkyně nutno označit za ledabylý. Žalobkyně se nezajímala o to, jak má peněžní podpora syna pana B. prostřednictvím společnosti Crossfit fungovat, jedná se tak o pokřivený sponzoring. Nepřijala taková opatření, aby se účasti na podvodu vyhnula. Pokud by totiž prověřila dodavatele ve veřejných rejstřících, zjistila by, že má virtuální sídlo a nezveřejňuje účetní závěrky, což mělo žalobkyni vést ke větší opatrnosti.
19. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost.

IV. Posouzení věci soudem

20. Soud za splnění podmínek pro rozhodnutí ve věci bez nařízení ústního jednání (§ 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále „s. ř. s.“) přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

IV. 1 Procesní vývoj věci

21. Správce daně doměřil žalobkyni dodatečnými platebními výměry DPH za zdaňovací období únor 2019 ve výši 84 000 Kč (č. j. 2912745/23/3019-50522-700536 ze dne 22. 5. 2023), březen 2019 ve výši 84 000 Kč (č. j. 2914119/23/3019-50522-700536 ze dne 22. 5. 2023), duben 2019 ve výši 103 950 Kč (č. j. 2914147/23/3019-50522-700536 ze dne 22. 5. 2023), srpen 2021 ve výši 103 950 Kč (č. j. 3522827/23/3019-50522-700536 ze dne 25. 7. 2023) a září 2021 ve výši 100 800 Kč (č. j. 3522846/23/3019-50522-700536 ze dne 25. 7. 2023).
22. V průběhu daňové kontroly správce daně zjistil, že žalobkyně si uplatnila nárok na odpočet DPH na základě faktur přijatých od společnosti Crossfit. Předmětem plnění byla reklama loga žalobkyně na závodních autech smlouvaná na základě rámcových smluv o poskytnutí reklamních služeb uzavřených mezi žalobkyní a společností Crossfit. Správce daně uzavřel, že žalobkyně neprokázala, že předmětná plnění přijala od společnosti Crossfit, ani od jiné osoby, která by měla nutně postavení plátce DPH.
23. Žalovaný v odvolacím řízení uložil správci daně provést doplnění dokazování dne 21. 2. 2024, v jehož rámci byla provedena druhá svědecká výpověď pana T. B. (známý jednatele žalobkyně) a dále byly poskytnuty dílčí podklady k jednotlivým společnostem, jež figurovaly v dodavatelsko-odběratelském řetězci. Žalovaný identifikoval dva dodavatelsko-

odběratelské řetězce: 1. VALEK → Crossfit → žalobkyně a 2. COOLGASSI → Crossfit → žalobkyně.

24. Žalovaný po přezkumu korigoval závěr správce daně a uzavřel, že dodavatel Crossfit prokázán byl, tj. byly splněny hmotněprávní podmínky vzniku nároku na odpočet daně. Předmětné obchodní případy se ovšem jevily podezřele a na základě hodnocení žalovaného napadené rozhodnutí identifikovalo dodavatelsko-odběratelské řetězce, v nichž je žalobkyně zapojena tak, že přijala plnění zatížená podvodem na DPH. Žalovaný proto změnil právní hodnocení a rozhodl, že došlo k podvodu na DPH a v důsledku neopatrnosti žalobkyně i její účasti na něm. Se změnou právního názoru odvolacího daňového orgánu byla žalobkyně zpravena v Seznámení se zjištěnými skutečnostmi ze dne 4. 6. 2024, č. j. 17633/24/5300-21442-809464. Žalobkyně přitom uznala právo žalovaného měnit právní závěry v odvolacím řízení (bod 12 žaloby).
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že posuzované transakce byly zasaženy podvodem na DPH. Články řetězce VALEK, COOLGASSI a Crossfit totiž neprokázaly, že přijaly deklarované vstupy. Žalovaný uvedl, že byly zjištěny rovněž objektivní okolnosti, z nichž vyplynulo, že o předmětném daňovém podvodu žalobkyně minimálně vědět mohla a měla. Žalobkyni odepřely daňové orgány nárok na odpočet daně.
26. Ekonomická činnost žalobkyně spočívá v outsourcingu obchodu ve farmacii a distribuci lékárenského zboží. Existenci loga na závodních vozech správce daně ověřil a uskutečnění plnění tak není sporné.

IV. 2 Hodnocení soudu

27. Žalobkyně nejprve vznesla námitku, že tvrzení existence daňového podvodu jsou nesprávná.
28. Existence daňového podvodu je **1. krokem** při posuzování účasti daňového subjektu v řetězci, který byl zasažen daňovým podvodem. V této fázi správce daně zjišťuje, zda v řetězci došlo k narušení neutrality daně, nikoliv však v důsledku pouhého podnikatelského selhání. Správce daně se v tomto kroku zaměřuje na okolnosti obchodování v řetězci a na povahu do něj zapojených společností. Judikatura Soudního dvora Evropské unie podvod na DPH vysvětluje tak, že jeden z účastníků obchodu neodvede státu vybranou daň a další si ji odečte, a to za účelem získání zvýhodnění, které je v rozporu s účelem směrnice o DPH, neboť uskutečněné operace neodpovídají běžným obchodním podmínkám. Srov. rozsudky ze dne 12. 1. 2006 ve spojených věcech C-354/03, C-355/03 a C-484/03, *Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd a Bond House Systems Ltd* proti *Commissioners of Customs & Excise*; ze dne 6. 7. 2006 ve spojených věcech C-439/04 a C-440/04, *Axel Kittel* proti Belgickému státu a Belgický stát proti *Recolta Recycling SPRL*; a rozsudek ze dne 21. 6. 2012 ve spojených věcech C-80/11 a C-142/11, *Mahagében kft a Péter Dávid*. Správce daně tedy musí ověřovat, zda došlo k nestandardnímu obchodu a zda nastalo narušení daňové neutrality. Stejně tak NSS při svém rozhodování sleduje východisko, že za daňový podvod je nutno považovat kombinaci narušení neutrality daně a nestandardních okolností, které ve svém souhrnu poukazují na podvodný charakter posuzované obchodní transakce (srov. např. rozsudek ze dne 12. 6. 2019, č. j. 2 Afs 162/2018-43, zejména bod 10, nebo rozsudek ze dne 6. 8. 2020, č. j. 1 Afs 304/2019-33).
29. Výše uvedeným požadavkům v nyní projednávané věci správce daně dostál a soud shodně s daňovými orgány považuje existenci daňového podvodu za prokázanou.

30. Za první okolnost nasvědčující daňovému podvodu považoval žalovaný zjištění, že společnost Crossfit (dodavatel žalobkyně) deklarovala finančnímu úřadu dva své dodavatele – společnosti VALEK a COOLGASSI. Obě tyto společnosti podaly daňová přiznání k DPH a kontrolní hlášení, ve kterých vykázaly plnění uskutečněná pro společnost Crossfit. Z jejich kontrolních hlášení vyplynulo, že společnosti vykázaly přijatá a uskutečněná zdanitelná plnění prakticky ve stejné výši a výsledná daň tak byla v konečném důsledku nulová. Přijatá zdanitelná plnění společnosti VALEK a COOLGASSI neprokázaly a správci daně vznikly pochybnosti o tom, zda vstupy nebyly fiktivními plněními. Tyto společnosti totiž neumožnily prokázat oprávněnost jejich uplatněného nároku na odpočet daně a tato daň jim byla ze strany správce doměřena. Daň nebyla uhrazena a tím došlo k narušení neutrality daně. Dále byla do řízení správcem daně přidána informace o tom, že společnost VALEK je spojena s jednatelem – panem P. V., který vypověděl, že „sedí“ za podvodné jednání spojené s reklamou, nikoliv však zrovna v souvislosti s transakcí, jejímž článkem byla žalobkyně. Společnost VALEK měla též virtuální sídlo a z obou společností se staly nespolehlivé osoby podle § 106aa zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. O společnosti Crossfit pak správce daně zjistil, že sídlí na hromadné virtuální adrese, nezaložila nikdy účetní závěrky do sbírky listin a byla označena za nespolehlivého plátce. Daňovou kontrolou bylo zjištěno, že neprokázala svá přijatá plnění od dodavatelů VALEK a COOLGASSI, přičemž jiné dodavatele prakticky neměla (blíže body 52 a 53 napadeného rozhodnutí).
31. Další zjištění nasvědčující daňovému podvodu se týkalo toku finančních prostředků, kdy správce daně ověřil, že z účtu společnosti Crossfit nebyly jejím dodavatelům hrazeny žádné platby na jejich bankovní účty. Naproti tomu jsou evidovány masivní výběry v hotovosti v desítkách či stovkách tisíc. To potvrdily svědecké výpovědi, v nichž jednatel společnosti Crossfit vysvětluje, že tyto výběry prováděl jednatel i pan B. – jeho „společník“. Správce daně pak logicky označil takové výběry za typický jev podvodných řetězců.
32. Soud k tomu uvedl, že výše uvedené skutečnosti jsou podezřelé a nestandardní a naznačují podvodné nastavení obchodního řetězce a jeho článků. Společnosti VALEK a COOLGASSI neprokázaly deklarovaná přijatá plnění a neuhradily doměřenou daň. Těmto společnostem pak správce daně důvodně přiřadil roli „missing tradera“, které uměle snižovaly daňovou povinnost. Společnost Crossfit poté nárokovala odpočet na DPH, avšak tento nárok neprokázala a doměřenou daň neuhradila. Správce daně o této společnosti uvažil jako o společnosti typu „buffer“. Nestandardnost obchodního řetězce podtrhují dále virtuální sídlo, neplnění zákonných povinností ve vztahu k účetním závěrkám, označení za nespolehlivého plátce a nevyjasněné okolnosti ohledně dodávek od společností VALEK a COOLGASSI, které byly obě nekontaktní a neplnily své daňové povinnosti. Deklarovaly však plnění v řádu milionů Kč. Společnost Crossfit přitom neprokázala přijetí zdanitelných plnění od výše uvedených dodavatelů. Tyto skutečnosti žalovaný nekladl k tíži žalobkyně při posuzování její vědomosti o daňovém podvodu.
33. Existenci podvodné struktury podle závěrů žalovaného dokládají i svědecké výpovědi osob, které se nějakým způsobem zapojily do realizace reklamy pro žalobkyni. Žalovaný vycházel ze zjištění, že jednatel společnosti Crossfit pan S. nevěděl o předmětných obchodech s žalobkyní žádné relevantní skutečnosti a učinil úvahu o „nastrčených“ osobách (bod 66 napadeného rozhodnutí).
34. Žalovaný dovodil (viz bod 71 napadeného rozhodnutí), že pan S., jakožto jednatel společnosti Crossfit, neměl ponětí o ekonomickém chodu této společnosti, kterou reálně

ovládal pan B., jeho „společník“ v podnikání. Pan B. o obchodním případě žalobkyně věděl, avšak vypověděl, že s žalobkyní přímo on nejednal a vše vyřizoval pan Š., který byl zmocněn ústně panem B. Z výpovědi jednatele žalobkyně pana P. K. žalovaný dovodil, že jednatelem žalobkyně byli představeni pánové Š. a B., a to panem B. (majitel autoservisu RT servis car s.r.o.), který byl jejich známý a též znal jednatele žalobkyně. Z výpovědi pana B. žalovaný dovodil, že reklamu nalepil on na základě jednání s panem B., přičemž ten panu B. přislíbil odměnu. Žalovaný uzavřel, že pan B. a pan Š. ve skutečnosti zajišťovali reklamní plnění poskytované společností Crossfit, a uvedl, že v daném případě existovala „*jakási synergie, neboť reklamu fakturovala společnost Crossfit na základě domluvy mezi pány Š. a B. – jeden měl přístup do servisu, druhý měl s.r.o. osazenou bílým koněm. Pan B. se také v roce 2019 musel domluvit s panem Š. na tom, že pan Š. „doladí“ kontrakt s odvolatelem v okamžiku, kdy pana P. K. oslovil či přesvědčil ke sponzoringu jeho známý, resp. letitý kamarád jeho ženy, pan T. B., se kterým se pan K. znal a věděl, že i jeho syn jezdí rally závody.*“ Žalovaný pak dodal, že pan B. zřejmě dostával peníze od pana B. bez dokladu.

35. Soud k tomu zaprvé uvedl, že daňový podvod nemusí správce daně rozklíčit do úplných podrobností (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 6 Afs 130/2014-60, *ALADIN*). V nyní posuzované věci žalovaný předložil logickou a srozumitelnou úvahu o fungování daňového podvodu, která vychází z provedeného dokazování, zejména ze svědeckých výpovědí.
36. Pan S., jednatel společnosti Crossfit, vypověděl, že si není vědom, že by zmocnil nějakou osobu k jednání za tuto společnost, potvrdil pouze, že o ekonomickou činnost společnosti se staral pan B., žalobkyni nezná, pouze věděl, že s „*tou firmou*“ podnikají v oblasti reklamy. K předloženým rámcovým smlouvám uzavřeným mezi žalobkyní a společností Crossfit sdělil, že se jedná o jeho podpisy, ale že „*asi ani neví, co podepsal*“. Dále vypověděl, že pan B. je jeho společník a jednal za společnost na základě jejich ústní domluvy (protokol ze dne 14. 6. 2022, č. j. 3133814/22/3020-60562-703268). Pan B. pak vypověděl, že o obchodním případě žalobkyně věděl, avšak vypověděl, že s žalobkyní přímo on nejednal a vše vyřizoval pan Š., který byl zmocněn ústně panem B. (str. 5 a 6 protokolu ze dne 16. 6. 2022, č. j. 3194333/22/3020-60562-708589). Závěr žalovaného, že pan B. společnost prakticky ovládal, je logický. Námitka žalobkyně, že pan B. společnost prakticky neovládal, je tak lichá.
37. Úvaha žalovaného o tom, že pan Š. měl přístup k autoservisu, je též opodstatněná. Z výpovědi pana B. vyplynulo, že jsou dobří přátelé a jednatel žalobkyně uvedl, že to byl právě pan B., který jednatelem žalobkyně představil pana B. a pana Š. Pan Š. tedy měl vazbu na pana B. Tvzení žalovaného, že pan Š. měl přístup k autoservisu pana B., jehož byl přítelem, je v daném kontextu srozumitelná úvaha. Z výpovědi pana B., který byl majitelem autoservisu, vyplynulo, že reklamu nalepil on na základě jednání s panem B., přičemž ten panu B. přislíbil odměnu (protokol ze dne 30. 4. 2024, č. j. 2006022/24/3020-60562-703268). Žalovaný tedy správně vycházel z toho, že pan B. oslovil jednatele žalobkyně s nabídkou reklam a předložil mu rámcovou smlouvu, o které však nevěděl, kdo ji za společnost Crossfit vyhotovil a podepsal (str. 7 protokolu o výpovědi svědka ze dne 7. 10. 2022, č. j. 4246541/22/3020-60562-703268).
38. Žalobkyně se snaží zvrátit úvahu žalovaného o tom, že formálně jednala společnost Crossfit, avšak reálně jednání vedly nastrčené osoby, tvrzením, že tyto osoby měly prokazatelné zplnomocnění vycházející od jednatele pana S., a byly tak oprávněny za společnost jednat. Soud k tomu sdělil, že pan S. sice skutečně ve výpovědi uvedl, že ústně se domluvil s panem

B. a ten pak dle jeho výpovědi pověřil pana Š. k jednání za společnost Crossfit. Zástupčí oprávnění zainteresovaných osob však žalovaný přímo nezpochybňuje. Pouze k tomu uvádí, že tyto osoby neměly „v ruce“ žádné podklady, kterými by své zplnomocnění dokladovaly (to však hodnotí jako skutečnost, kterou přičítá k tíži žalobkyni, bod 78 napadeného rozhodnutí). Žalovaný pouze v bodě 71 popisuje průběh fungování podvodu s důrazem na to, že jednatel společnosti Crossfit neměl o transakcích žádné povědomí, kdežto fyzické osoby reálně transakci domluvily za účelem získat daňové zvýhodnění s tím, že právnickou osobu využily pouze k fakturaci. Soud doplnil, že argumentace žalobkyně existencí zástupčího oprávnění navíc není silná. Skutečnost, že jednatel ústně zplnomocnil pana B., který pak ústně zplnomocnil svého známého pana Š., který pak skutečně vedl jednání za společnost Crossfit, představuje nestandardní a neodůvodněný postup.

39. Žalovaný tedy přednesl logickou úvahu o fungování daňového podvodu. Zjistil, že společnost Crossfit deklarovala přijetí fiktivních plnění od svých dodavatelů, jejichž úhrada nebyla doložena ani potvrzena pohyby na účtech. Pan B. znal jednatele žalobkyně, oslovil jej s nabídkou reklamy, předložil mu rámcovou smlouvu, jejíž původ sám neuměl vysvětlit, a zprostředkoval kontakt. Současně pan B. potvrdil, že vlastní realizaci reklamních polepů řešil s panem B. a ten že mu za zajištění reklamy slíbil protiplnění, alespoň v materiální podobě. Soud souhlasí s žalovaným, že obchodní vztah mezi společností Crossfit a žalobkyní neprobíhal standardně mezi osobami jednajícími za smluvní strany. Pan S. peníze převedené na účet společnosti Crossfit navíc vybíral v hotovosti, což je též nestandardní vzhledem k tomu, že další auditní stopa, která by vedla k dodavatelům společnosti Crossfit, neexistuje.
40. Soud v hodnocení svědeckých výpovědí ze strany žalovaného, který z nich dovodil příběh o fungování daňového podvodu, neshledal nepřesnosti či zavádějící interpretace. Spolu se zjištěním o chybějící dani jsou takové poznatky o navázání spolupráce dostačující k tomu, aby žalovaný učinil úvahu o tom, že společnost Crossfit v řetězci fakturovala na základě domluvy mezi pány Š. a B., zatímco reálně jednání a zajištění reklamy probíhalo mezi fyzickými osobami.
41. Soud zdůraznil, že v daném případě existenci daňového podvodu žalovaný navíc nestavěl pouze na nestandardním ujednání obchodu a na úvaze o nastrčených osobách, ale též na nespolehlivých člancích řetězce, které neplní daňové a účetní povinnosti a vykazují nestandardnosti ohledně sídla a průběhu toku finančních prostředků. Znaky daňového podvodu jsou dle náhledu soudu dostatečně popsány. Svědecké výpovědi pak podvodné nastavení řetězce spolehlivě dokreslují, přičemž správce daně z nich činí patřičné závěry. Existenci daňového podvodu na DPH žalovaný dostatečně popsal v napadeném rozhodnutí a soud neshledal důvodnými žalobní námitky vyvracející existenci daňového podvodu.
42. Co se týče **2. kroku** při šetření daňového podvodu v souvislosti s uplatněným odpočtem na DPH, správce daně musí prokázat skutečnost, že žalobkyně o daňovém podvodu věděla, nebo musela vědět (viz závěry ve věci *Kittel* přejaté rozsudky NSS, např. ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 Afs 15/2008-100). Z rozhodnutí NSS ze dne 15. 12. 2022, č. j. 2 Afs 126/2021-55, plyne, že nejprve správce daně musí zjistit objektivní okolnosti, které potvrdí vědomost daňového subjektu o daňovém podvodu a poté musí ověřit, zda daňový subjekt přijal taková opatření, aby se účasti na něm vyhnul (3. krok testu), „[j]ak vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie a Nejvyššího správního soudu, pokud správce daně zjistí konkrétní objektivní okolnosti a dostatečně prokáže, že daňový subjekt věděl, resp. vzhledem k dané situaci měl a mohl vědět, že sporná obchodní operace je či bude stižena podvodem (viz rozsudek SDEU Mahagében,

bodů 48 a 49), tento jeho závěr bez dalšího nevede k odmítnutí vratky nadměrného odpočtu. Daňový subjekt pak totiž ještě musí mít šanci vyvinut se z účasti na podvodu tím, že prokáže, že přijal veškerá rozumná opatření, aby se nezapojil do pochybných obchodních operací, které byly stíženy podvodem (viz např. rozsudek Federation of Technological Industries a další, věc C-384/04, body 32 a 33, rozsudek ze dne 25. 7. 2019, č. j. 10 Afs 182/2018-42, věc Easy Working, a další tam cit. judikatura).“ Samotná existence podvodu totiž nestačí k tomu, aby byl nárok na odpočet z důvodu podvodného jednání odepřen.

43. Vědomostní test má za cíl ověřit, zda nedojde k nespravedlivému sankcionování daňového subjektu, který byl shodou okolností a nezaviněně vtažen do řetězce, jehož charakteristikou je podvodné jednání. Lze tedy po podnikatelských subjektech požadovat, aby vstupovaly do obchodních vztahů obezřetně a v rozumné míře prověřovaly nestandardní okolnosti, které se k obchodní transakci vztahují. Nelze však po nich požadovat, aby při své rutinní činnosti rozsáhle zkoumali, zda se někdo v distribučním řetězci dopustil nebo by se v budoucnu mohl dopustit podvodného jednání (viz rozsudek NSS ze dne 11. 12. 2014, č. j. 6 Afs 156/2014-47, bod 21). Každý případ je třeba posuzovat s ohledem na konkrétní a individuální okolnosti a ve vzájemné souvislosti.
44. Žalovaný popsal jednotlivé objektivní okolnosti, o kterých byl přesvědčen, že svědčí o zaviněné účasti žalobkyně na podvodném řetězci, na str. 23 až 28 napadeného rozhodnutí. Z výpovědi pana K. vyplynulo, že mu byli pan Š. a pan B. představeni panem B. Pan K. pak jednal s panem B., který mu předložil i rámcovou smlouvu. Kdo ji však podepsal za společnost Crossfit, jednatel žalobkyně neví. Kdo vyrobil reklamní polepy, kdo komu za jejich výrobu zaplatil, o tom jednatel žalobkyně též nevěděl. Uvedl, že společnost Crossfit si vybral na základě osobních vazeb pana B. (protokol ze dne 20. 9. 2022, č. j. 4098369/22/3020-60562-703268). To žalobkyně sice rozporuje a tvrdí, že na tuto otázku jednatel žalobkyně neodpověděl, neboť odpovídal na první část otázky, která zněla „*proč si daňový subjekt zvolil propagaci své firmy na závodních automobilech*“. Soud však nemá pochybnosti o tom, že žalobkyni k osobám, které jednaly za společnost Crossfit, přivedl pan B. Sám jednatel žalobkyně uvedl, že ve vztahu ke spolupráci společnosti Crossfit mu byl pan Š. představen panem B. a dále „*se o to nezajímal*“, dále jednal o obchodu s panem B., který mu smlouvu předložil již podepsanou a on ji následně rovněž podepsal. Jednatel uvedl, že neví, kdo podepsal smlouvu za společnost Crossfit. K otázce, z jakého důvodu službu sjednal se společností Crossfit, nikoliv přímo s panem B., jednatel žalobkyně odpověděl, že to byl „*nápad pana B.*“.
45. Soud se ztotožnil s hodnocením žalovaného v bodě 78 napadeného rozhodnutí, že jednatel žalobkyně jednal s lidmi, kteří neměli žádné prokazatelné zmocnění od společnosti Crossfit. Jednatel žalobkyně vůbec neprověřoval, zda jedná s lidmi ze společnosti Crossfit. Sám potvrdil, že se o tuto skutečnost nezajímal (viz str. 3 protokolu ze dne 20. 9. 2022). Zárukou pro něj byla zřejmě osoba pana B., kterého znal, nicméně pokud se jedná o kontrakt v hodnotě 4,4 mil. Kč ročně, je silným argumentem proti žalobkyni, že tuto zásadní skutečnost, jako je ověření zástupce smluvní strany, neřešila.
46. Žalovaný též obezřetnost žalobkyně postrádal při uzavírání smlouvy. Nejprve poukázal na to, že předmět plnění vymezený ve smlouvě neodpovídal tomu, co mělo být podle tvrzení jednatele žalobkyně ve skutečnosti poskytováno. Ve smlouvě se společnost Crossfit zavázala propagovat logo žalobkyně na 40 společenských a kulturních akcích. Jednatel žalobkyně však uvedl, že propagace mu měla být zajištěna pouze na závodech. Tomu ostatně odpovídá

i vyjádření jednatele žalobkyně, že propagaci své společnosti u dodavatele Crossfit zvolil „*kvůli osobním vazbám na pana B., který má syna a toho chtěl podpořit, aby se mohl věnovat motosportu*“ (str. 7 protokolu o výsledku svědka ze dne 20. 9. 2022). Uvedené tvrzení jednatele žalobkyně přitom zpochybňuje nynější argumentaci žalobkyně, podle níž jejím primárním motivem bylo posílení dobrého jména a propagace obchodní firmy, tak, jak je uvedeno ve smlouvě, a že proto nemusela ujednání o propagaci na ostatních akcích věnovat patřičnou pozornost. Soud k tomuto uvedl, že jednatel žalobkyně současně uvedl, že se na sepisu této smlouvy nepodílel. Obezřetný podnikatel by proto měl zpozornět, pokud by co do předmětu plnění bylo ve smlouvě ujednání, na kterém se nemínil dohodnout.

47. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobkyně nevěnovala dostatečnou pozornost smluvnímu nastavení vzájemných práv a povinností. Ve smlouvě absentovalo ujednání o vyúčtování plnění, ačkoli sjednaný předmět plnění nebyl ve skutečnosti naplněn v rozsahu předpokládaném smlouvou. Pokud by primárním cílem žalobkyně byla propagace její obchodní firmy, jak žalobkyně tvrdí, bylo by možné očekávat, že se bude zajímat o to, zda bylo plnění poskytnuto v plném rozsahu, případně že se bude domáhat snížení ceny či jiného vypořádání za neposkytnutou část plnění. Žalobkyně však fakturovanou částku uhradila v plné výši. Žalovaný současně upozornil, že smlouva neobsahovala bližší specifikaci parametrů propagace ani konkrétní podobu prezentovaného loga. Ačkoli žalobkyně namítá, že logo vytvořila sama v souladu se smluvním ujednáním, tato skutečnost nemění nic na tom, že smluvní dokumentace neobsahovala dostatečně určité vymezení rozsahu a kvality poskytovaného plnění. Právě taková ujednání by přitom byla významná pro posouzení, zda bylo plnění skutečně poskytnuto řádně a v dohodnutém rozsahu. Lze proto přisvědčit žalovanému, že řádně hospodařící podnikatel by obdobné smluvní dokumentaci věnoval podstatně větší pozornost, byť podle soudu nelze přisvědčit žalovanému až v tom směru, že žalobkyně smlouvu vůbec nečetla. Důvodný je však jeho závěr, že se s jejím obsahem neseznámila dostatečně pečlivě. Argument žalobkyně, že její jednatel důvěřoval svému dlouholetému příteli panu B., na uvedeném závěru nic nemění. Ani existence osobní důvěry mezi smluvními partnery totiž nezabývá povinnosti seznámit se s obsahem smlouvy a jednat s náležitou mírou obezřetnosti, a to navíc, pokud smluvní stranou byla společnost, se kterou žalobkyně neměla žádné zkušenosti.
48. Žalovaný dále podpořil své závěry o vědomosti žalobkyně o podvodu úvahami vztahujícími se k zapojení společnosti Crossfit do obchodního vztahu a k tzv. pokřivenému sponzoringu. Ačkoli žalovaný tyto okolnosti formálně uvádí jako dvě samostatné skutečnosti, podle soudu spolu úzce souvisejí a je třeba je posuzovat ve vzájemné souvislosti.
49. Pokud jde o samotné zapojení společnosti Crossfit, soud považuje za potřebné argumentaci žalovaného částečně korigovat. Žalovaný dovozoval, že žalobkyně musela vědět, že reklamu na závodní vozidla fakticky zajistí pan B., resp. společnost RT servis car s. r. o., přesto však přijala fakturaci od společnosti Crossfit (žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétně uvedl, že odvolatel „*dopředu věděl, že plnění poskytuje někdo jiný (RT servis), a přesto do svého účetnictví zahrnul faktury od Crossfit [...]*“). Soud však v tomto směru rozumí námitce žalobkyně, že pan B. ani společnost RT servis car s. r. o. se nemuseli jevit jako subjekty poskytující komplexní reklamní služby. Nelze proto bez dalšího považovat za nelogické, že žalobkyně neuzavřela smlouvu přímo s panem B. či se společností RT servis car s. r. o., nýbrž s jiným subjektem, který měl takové služby nabízet.

50. Tato dílčí nepřesnost v argumentaci žalovaného však nevede k závěru, že žalobkyně postupovala obezřetně. Podstatné totiž je, že společnost Crossfit byla do obchodního vztahu vložena na základě doporučení pana B., přičemž žalobkyně tuto společnost neznala a bez dalšího ji jako smluvního partnera akceptovala. Z výpovědi jednatele žalobkyně totiž vyplývá, že společnost Crossfit mu byla doporučena jeho dlouholetým přítelem panem B. Žalobkyně však reálně neprověřila ani samotnou společnost Crossfit, osoby oprávněné za ni jednat, ani obsah smluvní dokumentace. Vložení společnosti Crossfit jako dalšího článku do transakce tedy nemuselo být samo o sobě nelogické, avšak ve spojení s absencí jejího ověření představuje okolnost svědčící o nedostatečné obezřetnosti žalobkyně.
51. Na tuto okolnost navazuje úvaha žalovaného o tzv. pokřiveném sponzoringu. Jednatel žalobkyně totiž ve své výpovědi uvedl, že jedním z důvodů uzavření obchodního vztahu byla snaha podpořit syna pana B., aby se mohl věnovat motosportu (viz str. 7 protokolu o výpovědi svědka pana K.). Jestliže žalobkyně deklarovala takovou motivaci, bylo by za obvyklých okolností očekávatelné, že se bude zajímat o to, jaká část uhrazených prostředků bude skutečně použita ve prospěch tohoto jezdce. Žalobkyně však pouze hradila částky společnosti Crossfit, aniž by se zajímala o jejich další osud. Veškeré jednání tak fakticky založila na osobní důvěře v pana B.
52. Soud přitom nevylučuje, že vedle podpory syna pana B. mohla být cílem žalobkyně také propagace její obchodní firmy. Sama existence reklamního prvku proto nemůže být pominuta. Právě kombinace obou deklarovaných motivů však činí postup žalobkyně problematickým. Pokud jí šlo o reklamu, bylo namístě ověřit si smluvního partnera, rozsah a kvalitu reklamního plnění. Pokud jí šlo současně o podporu konkrétního jezdce, bylo namístě zajímat se o to, zda a v jaké výši se finanční prostředky k tomuto jezdcovi skutečně dostanou. Žalobkyně však neučinila dostatečně ani jedno.
53. Soud proto souhlasí se žalovaným v tom, že tyto okolnosti nelze hodnotit izolovaně. Žalobkyně argumentaci žalovaného skutečně tříští, jestliže jednotlivá zjištění posuzuje odděleně. Síla závěrů žalovaného však nespočívá v tom, že by každá jednotlivá okolnost sama o sobě prokazovala vědomost žalobkyně o podvodu, nýbrž v jejich souhrnu. Teprve komplexní posouzení skutečností, že žalobkyně přijala neznámého smluvního partnera doporučeného panem B., neprověřila osoby jednající za společnost Crossfit, nevěnovala náležitou pozornost smluvní dokumentaci, nezajímala se o skutečný rozsah reklamního plnění a zároveň neověřovala, zda byly prostředky použity k podpoře deklarovaného jezdce, tvoří ucelený soubor objektivních okolností svědčících o tom, že žalobkyně přinejmenším mohla a měla vědět, že přijímá plnění zasažené podvodem na DPH.
54. S výše uvedeným úzce souvisí pak **3. krok** testu ověřování podvodu na DPH, a to přijetí rozumných opatření ze strany daňového subjektu, aby se podvodu vyhnul. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně netvrdila, že by přijala jakákoliv preventivní opatření.
55. Požadavek žalovaného, že žalobkyně si mohla blíže ověřit svého dodavatele, je důvodný. Zároveň ve věci existovaly nesrovnalosti, kterých si žalobkyně měla být vědoma. V takové situaci neobstojí ani námitka žalobkyně, že si svého dodavatele prověřila v registru plátců DPH, kde byl garantován jako spolehlivý plátec. Nelze spoléhat na statut plátce na webu finanční správy, pokud další okolnosti nasvědčují tomu, že dodavatel a okolnosti sjednání obchodu vykazují rizikové znaky. Navíc označení plátce za nespolehlivého se zpravidla děje až poté, co bylo prokázáno, že porušil své daňové povinnosti. Viz rozsudek NSS ze dne 13.

5. 2022, č. j. 10 Afs 254/2018-43, cit.: „*Argumentace institutem nespolehlivého plátce svědčí o určitém nepochopení věci. Stěžovatel zřejmě vychází z toho, že ten, kdo není uveden v evidenci nespolehlivých plátců, musí být považován za spolehlivého obchodního partnera. Ve skutečnosti tu ale platí obrácená logika: kdo je v evidenci, není spolehlivý – ovšem nevěrohodné mohou být i subjekty, které v evidenci nejsou či nebudou. Jinak řečeno: obezřetnost v obchodním styku se nevyčerpává nahlédnutím do evidence.*“

56. Písemné smlouvy sice byly uzavřeny, nicméně nebylo zřejmé, kým byly vyhotoveny a kdo konkrétně je za dodavatele Crossfit podepsal. Žalobkyně přitom zástupčí oprávnění osob, které byly za společnost Crossfit vyslány, neověřovala, pouze spoléhala na osobní ujištění o nezávadnosti transakce ze strany pana B. Žalobkyně měla především zbystřit poté, co jí pan B. představil jí zcela neznámé osoby a ověřit si jejich zástupčí oprávnění, vyvinout úsilí nahlédnutím do obchodního rejstříku, ve kterém není u společnosti Crossfit jediná účetní závěrka, či zda nemá virtuální sídlo. Nezveřejnění účetních závěrek je sice neblahý a nikoliv ojedinělý jev, avšak v kontextu všech nestandardností, které byly žalovaným zjištěny a o nichž měla žalobkyně vědět, je nezveřejňování účetních závěrek jedna z dalších mnoha zvláštností, které je třeba posuzovat společně. Vše je nutné zasadit do kontextu všech okolností a vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla s touto společností žádné zkušenosti, měla věnovat vyšší pozornost obsahu rámcových smluv, které z velké části předmět plnění vymezují rozporuplně. Stejně tak měla zvýšit obezřetnost při kontrole zástupčího oprávnění jednajících osob.
57. Závěrem soud pro úplnost uvedl, že předmět činnosti společnosti Crossfit uvedený v živnostenském rejstříku žalovaný nepovažoval za objektivní okolnost poukazující na daňový podvod. Žalovaný taktéž uznal, že plnění poskytla společnost Crossfit. Žalovaný tedy nespороval, že loga žalobkyně byla na závodních vozech umístěna a že k propagaci žalobkyně na závodních vozech během závodů skutečně došlo. Žalovaný též nespороval skutečnost, že reklama žalobkyni mohla přispět k navýšení tržeb.
58. Soud uzavírá, že žalovaný svůj závěr o existenci daňového podvodu u posuzovaných transakcí opřel o dostatečně konkrétní a přesvědčivá skutková zjištění. Svou úvahu vystavěl na provedeném dokazování, přičemž ji srozumitelně a logicky vysvětlil. Stejně tak žalovaný dostatečně odůvodnil závěr, že žalobkyně o svém zapojení do podvodného řetězce věděla, případně s ohledem na zjištěné okolnosti vědět mohla a měla.

V. Závěr a náklady řízení

59. Soud shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
60. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. srpna 2026

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu